

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 28.12.1974, sp. zn. 5 Tz 138/74, ECLI:CZ:NS:1974:5.TZ.138.1974.1

Číslo: 32/1975

Právní věta: Marenie alebo sťažovanie výkonu ústavnej výchovy nariadenej súdom podľa § 45 ods. 2 Zákona o rodine zo strany mladistvého, o výchovu ktorého ide, nezakladá znaky prečinu podľa § 7 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb. Takéto konanie možno postihnúť iba ako priestupok (§ 6 zákona č. 60/1961 Zb.), resp. ako disciplinárny poklesok.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 28.12.1974

Spisová značka: 5 Tz 138/74

Číslo rozhodnutí: 32

Číslo sešitu: 6-7

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Maření výkonu úředního rozhodnutí, Přestupky

Předpisy: 150/1969 Sb. § 7 písm. c 60/1961 Sb. § 6 94/1963 Sb. § 45 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 32/1975 sb. rozh.

Marenie alebo sťažovanie výkonu ústavnej výchovy nariadenej súdom podľa § 45 ods. 2 Zákona o rodine zo strany mladistvého, o výchovu ktorého ide, nezakladá znaky prečinu podľa § 7 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb. Takéto konanie možno postihnúť iba ako priestupok (§ 6 zákona č. 60/1961 Zb.), resp. ako disciplinárny poklesok.

(Rozsudok Najvyššieho súdu SSR z 28. decembra 1974 sp. zn. [5 Tz 138/74](#).)

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR v prospech obvinenej mladistvej D. W., Najvyšší súd SSR zrušil právoplatný rozsudok Okresného súdu v Nitre z 19. decembra 1973 sp. zn. 1 Ts 164/73 a rozhodol sám tak, že mladistvú oslobodil spod skutku posudzovaného v návrhu na potrestanie ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 7 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb. z dôvodu § 226 písm. b) Tr. por.

Z odôvodnenia:

Rozsudkom Okresného súdu v Nitre z 19. decembra sp. zn. 1 Ts 164/73 bola obvinená ml. D. W. uznaná za vinnú z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 7 písm. c) zákona č.

150/1969 Zb. na tom skutkovom stave, že 21. októbra 1973 ušla ako chovanka z Výchovného ústavu pre mládež v Zlatých Moravciach do Prešova, kde bola 30. októbra 1973 zadržaná orgánmi VB a vrátená do výchovného ústavu.

Za to jej bol podľa § 7 zákona č. 150/1969 Zb. s použitím § 79 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov, výkon ktorého jej bol podľa § 58 ods. 1 písm. a), § 82 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobný čas jedného roka.

Tento rozsudok sa stal právoplatným.

Proti tomuto rozsudku podľa generálny prokurátor SSR sťažnosť pre porušenie zákona. Namietal, že napadnutým rozsudkom bol porušený zákon v ustanovení § 7 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb., nakoľko uvedeného prečinu so môže dopustiť len ten, kto marí rozhodnutie súdu, ktorým bolo uložené ochranné opatrenie uvedené v citovanom zákonnom ustanovení podľa Trestného zákona. V danom prípade však obvinená marila útekem ústavnú výchovu, ktorú u nej nariadil súd podľa § 45 ods. 2 Zákona o rodine, takže jej konaním nie sú naplnené znaky uvedeného prečinu. Generálny prokurátor SSR preto navrhol vysloviť porušenie zákona v ustanovení § 7 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb. a urobiť nápravu.

Najvyšší súd SSR preskúmal podľa § 267 ods. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že napadnutým rozsudkom bol porušený zákon v ustanovení § 7 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb. v neprospech obvinenej.

Prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 7 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb. sa dopustí ten, kto marí alebo sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného štátneho orgánu tým, že sa odmieta podrobiť ochrannému dohľadu, ochrannému liečeniu alebo ochrannej výchove, ktoré mu boli uložené súdom alebo inak, najmä útekem z ústavu, výkon takýchto rozhodnutí podstatne sťažuje.

Zo znenia citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že zákonodarca mieni trestne postihovať podľa tohto ustanovenia len tých páchatelov, ktorí sa odmietajú podrobiť uvedeným ochranným opatreniam (§ 71 ods. 1 Tr. zák.), ktoré ukladajú súdy v trestnom konaní (výnimočne v občianskoprávnom konaní podľa § 86 Tr. zák.) a ktoré sú jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona (§ 1, 2 Tr. zák.).

Z obsahu spisov však možno zistiť, že v danom prípade bola právoplatným uznesením Mestského súdu v Bratislave z 20. januára 1972 sp. zn. 28 Nc 872/71 u ml. D. W. nariadená ústavná výchova v občianskoprávnom konaní podľa § 45 ods. 2 Zákona o rodine a že obvinená útekem sťažovala výkon tohto rozhodnutia.

Marenie alebo sťažovanie výkonu ústavnej výchovy, ktorú nariadil súd v občianskoprávnom konaní ako výchovné opatrenie podľa § 45 ods. 2 Zákona o rodine zo strany mladistvého, o výchovu ktorého ide, nemôže preto vykazovať znaky prečinu podľa § 7 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb. Takéto konanie možno postihnúť len ako priestupok (§ 6 ods. 1 zákona č. 60/1961 Zb.), alebo ako disciplinárny poklesok.

Najvyšší súd SSR preto na základe sťažnosti pre porušenie zákona podľa § 268 ods. 2 Tr. por. vyslovil zistené porušenie zákona a podľa § 269 ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok spolu s nadväzujúcimi rozhodnutiami zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že obvinenú ml. D. W. podľa § 226 písm. b) Tr. por. oslobodil, lebo skutok uvedený v návrhu na potrestanie nie je trestným činom ani prečinom a event. priestupok je už premlčaný.